

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 283/24
19.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Олге Арсовић, председника већа, Зорице Банковић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник адвокат Радмила Спаић из Београда, Булевар краља Александра бр. 253/82, против тужених ББ из ..., сада на привременом раду у ... и ВВ из ..., сада на привременом раду у ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Радојковић Момир из Смедерева, ул. Краља Петра 1 бр. 3/43, ради утврђења ништавости уговора о поклону, утврђења права својине и предмета заоставштине, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П 848/2017 од 29.10.2021. године, у седници већа одржаној 19.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П 848/2017 од 29.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 848/2017 од 29.10.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о поклону оверен пред Основним судом у Смедереву ОвЗ.бр.2070/2012 од 27.07.2012. године, закључен између ГГ из ... и тужиоца АА, као поклонодаваца са једне стране и тужене ББ из ..., као поклонопримца са друге стране, чији је предмет непокретност катастарска парцела бр. ... потес ..., земљиште под зградом објектом у површини од 40 м² земљиште уз зграду- објекат у површини од 5.00 ари, као и виноград 2. класе у површини од 3,43 ари, укупне површине 8.83 ара, као и породична стамбена кућа која се налази на парцели ..., све уписано у лист непокретности бр. ... КО ... Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав Уговор о поклону оверен пред Основним судом у Смедереву ОвЗ.бр.2071/2012 од 27.07.2012. године, закључен између тужене ББ из ..., као поклонодаваца и ВВ из ..., као поклонопримца, чији је предмет 1/2 идеалних делова непокретности катастарске парцеле бр. ... потес ..., земљиште под зградом - објектом у површини од 40 м², земљиште уз зграду објекат у површини од 5.00 ари, као и виноград 2. класе у површини од 3.43 ари, укупне површине 8.83 ара, као и породична стамбена кућа која се налази на парцели ..., све уписано у лист непокретности бр. ... КО ... Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се

утврди да својину тужиоца представља катастарска парцела бр. ... потес ..., земљиште под зградом- објектом у површини од 40 м², земљиште уз зграду објекат у површини од 5.00 ари, као и виноград 2. класе у површини од 3,43 ари, укупне површине 8.83 ара, као и породична стамбена кућа која се налази на парцели ..., све уписано у лист непокретности бр. ...КО ..., са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на основу стицања у току брачне заједнице са сада пок. ГГ бив. Из ..., што су тужени ББ из ... и ВВ из ..., који су уписани као сувласници на целој наведеној непокретности са уделима од по $\frac{1}{2}$ дужни да признају и трпе да тужилац по правноснажности ове пресуде упише у јавне књиге у којима се води евиденција о правима на непокретностима своје право својине на делу наведене парцеле, под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да заоставштину сада пок. ГГ бив. Из ... представља $\frac{1}{2}$ катастарске парцеле бр. ... потес ..., земљиште под зградом објектом у површини од 40 м², земљиште уз зграду објекат у површини од 5.00 ари, као и виноград 2. класе у површини од 3,43 ари, укупне површине 8.83 ара, као и породична стамбена кућа која се налази на парцели ..., све уписано у лист непокретности бр. ... КО ..., што су тужени ББ из ... и ВВ из ..., који су уписани као сувласници на целој наведеној непокретности са уделима од по $\frac{1}{2}$, дужни да признају и трпе да законски наследници пок. ГГ бив. Из ... по правноснажности ове пресуде упишу у јавне књиге у којима се води евиденција о правима на непокретностима своје право својине на делу наведене парцеле, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да исплати туженима на име трошкова парничног поступка износ од 190.250,00 динара.

Против наведене пресуде, тужилац је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења из члана 386 ЗПП-а („Службени гласник РС“ бр.72/11... са изменама и допунама) Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју се жалбом тужене посебно указује, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама и не постоји противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих исправа, односно изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку утврђено је да је закључен уговор о поклону између сада пок. ГГ из ... и АА, као поклонодаваца са једне стране и ББ, удате ..., као поклонопримца са друге стране, који је оверен пред Основним судом у Смедереву под ОвЗ.бр.2070/2012 дана 27.07.2012. године. У поступку овере овог уговора поклонодавце је заступао адвокат ДД, по специјалном пуномоћју. Из здружених списа овере Основног суда у Смедереву ОвЗ.бр.2070/2012 утврђено је да је у истима здружен примерак уговора о поклону, као и оверени превод сталног судског тумача за француски језик при Вишем суду у Смедереву, Милене Андрејић, и то документ сачињен од стране јавног бележника у Француској у коме је констатовано да су јавном бележнику ГГ и АА показали два пуномоћја, за сваког од њих, у којима свако од њих овлашћује адвоката ДД из ... да „у моје име и за мој рачун овери, потпише уговор о поклону у својству поклонодавца са поконопримцем ББ из ..., ..., ЈМБГ ... код суда у Смедереву“, документ, односно превод документа, у наслову означен као „експозе“, који образлаже обраћање јавном бележнику у Француској и у

истом се наводи да пошто нису у могућности да оду у Србију да би лично закључили уговор о поклону којим би поклонили кућу која се налази у ..., ... и кп. бр. ... од 08.83 ара уписане у ек.ул. ... КО ..., потребно је да јавни бележник дође у болнички центар, где ће они потписати овлашћење које дају адвокату ДД за закључење уговора о поклону са поклонопримцем ББ. Након што је закључен и оверен уговор о поклону између поклонодаваца ГГ и АА, с једне стране, и тужене ББ као поклонопримца, с друге стране, закључен је уговор о поклону између овде тужених, којим исту непокретност коју је претходно стекла поклоном тужена ББ у уделу од 1/2 преноси друготуженом. Уговор је оверен истог дана 27.07.2012. године пред Основним судом у Смедереву под ОвЗ.бр.2071/2012. Из исказа сведока, адвоката ДД утврђено је да је као адвокат саставио Уговор о поклону који је закључен између сада пок. ГГ, тужиоца и првотужене, са установљавањем права доживотног уживања поклонодаваца. ГГ је познавао дужи низ година с обзиром да је заступао у поступцима поводом стицања наслеђа, као и ради раскида уговора о доживотном издржавању и то једног који је закључила са овде тужиоцем и другим који је закључила са другом породицом, те су оба уговора раскинута. ГГ га је више пута звала и рекла да са својим сестрићима жели да сачини уговор о поклону, рекла је да они њу „гледају и пазе“, те је он пристао да сачини такав уговор, а сачинио је и пуномоћја која су преведена на француски и која су ГГ и тужилац оверили у Француској, а затим су му тужени иста донели, те је на основу пуномоћја заступао тужиоца и ГГ у поступку закључења спорног уговора о поклону. Никада му није предато било какво пуномоћје за продају спорних непокретности. На рочишту је предочио суду оригинал пуномоћја од 18.08.2010. године оверених у Француској на основу којих је закључен спорни уговор, те је суд након извршеног увида констатовао да је у преводу као датум давања пуномоћја начињена грешка утолико што је уместо 18.8.2010. године назначено 18.08.2012. године, те да је заправо реч о очигледној омашци у куцању код превода од стране овлашћеног судског тумача. Првостепени суд је оценио исказ овог сведока и дао јасне разлоге зашто је исти прихватио. Из исказа овлашћеног судског тумача Андрејић Милене утврђено је да је пре овере уговора, а након што су јој достављена пуномоћја на француском језику, контактирала са властодавцима, али ни ГГ ни тужилац нису изразили никакво незадовољство. Увидом у оригинал пуномоћја која је суд предочио тумачу, утврђено је да је очигледном омашком у преводу назначила датум 18.8.2012. године уместо 18.8.2010. године као датум овере пуномоћја, те се изјаснила у погледу тумачења назива органа који је извршио оверу у болници где се ГГ налазила утолико што је навела да сама реч има значење извршитељ, али у смислу службеника који треба нешто да изврши на терену, а не у смислу судског извршитеља како је то у Србији регулисано, који врши принудну наплату потраживања, те је остала при свом преводу назива да је у питању нотар. Из исказа тужених је утврђено да је намера сада пок. ГГ била да кућу не продаје за “ситне паре” већ да кућа остане “у породици”. Првостепени суд је оценио исказ сведока ДД, судског тумача Мирјане Андрејић и тужених, те је оценио да су искази јасни и недвосмислени, сагласни у погледу битних чињеница, те да сведок ДД и судски тумач Мирјана Андрејић, немају било који интерес да своја сазнања неистинито представе. Првостепени суд је ценио и исказ тужиоца и сведока ЋЋ и ЕЕ, који су указивали на забуну и одсуство воље поклонодаваца за оверу уговора о поклону, као и да је намера била продаја непокретности, али их није прихватио уз образложење да су усмерени на успех тужиоца у спору, јер су сведоци заинтересовани за исход спора с обзиром да су у зависном положају од тужиоца код кога станују, односно у његовој непокретности у ...

Чињенично стање је у првостепеном поступку правилно и потпуно утврђено, а оно није доведено у сумњу жалбеним наводима тужиоца, нити је исти уз жалбу приложио доказе у смислу члана 372 став 1 ЗПП-а којима би исто било доведено у сумњу.

Према разлозима првостепеног суда, тужбени захтев је одбијен као неоснован, применом одредби члана 63, 103 и 111 Закон о облигационим односима уз образложење да није прихватио исказ тужиоца на околност да је био у битној заблуди у погледу битних елемената уговора, с обзиром да је током поступка утврђено да је постојала стварна и озбиљна воља управо за закључење уговора о поклону. Оценио је као неосноване наводе да су пуномоћја ништава зато што су оверена 18.8.2012. године, а уговор закључен 27.7.2012. године, с обзиром да је увидом у оригинал пуномоћја утврђено да су оверена 18.8.2010. године.

Нису од утицаја жалбени наводи тужиоца да суд није везан правним основом приликом оцене основаности тужбеног захтева, те да није требао првостепени суд да пође искључиво од заблуде коју је тужилац навео у тужби, већ је требао да цени накнадне наводе тужиоца из поднесака да закључени уговор о поклону нема правни основ – каузу, јер је фактички закључен као теретан уговор. Наиме, првостепени суд је правилно ценио утврђено чињенично стање и правилно применио материјално право. Утврдио је да је стварна и озбиљна воља поклонодаваца била управо за закључење уговора о поклону, те је за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге, а пре свега је наведено утврдио из садржине самих пуномоћја, као и из исказа тужених, те сведока ДД, који је комуницирао са поклонодавцима. Осим тога, тужилац је током поступка навео да овог сведока, односно адвоката, не познаје да се са њим није никада срео, да би приликом суочења са њим навео да је тачно да га познаје и да је био код њега и да то није спорно. Такође је првостепени суд предочио тужиоцу оригинале пуномоћја и изјаве од 16.8.2014. године којом се практично одриче права на плодуживање, те је прочитао ова документа на француском и потврдио да је потпис на овим документима његов, што све јасно указује на правилну оцену исказа тужиоца од стране првостепеног суда.

Даље, неосновани су и жалбени наводи који практично упућују на то да је спорни уговор о поклону, теретни однос. Чињеница да је чланом 2 уговора констатовано да ће поклонпримац водити бригу и помагати поклонодавцима, није довољна да би се могло сматрати да је уговорена обавеза доживотног издржавања у оној мери која је потребна за неправи уговор о доживотном издржавању. Поготово што недостаје наследно-правна компонента за овакав уговор, будући да је предметним уговором о поклону поклонпримац постао власник поклоњених непокретности и извршио упис у катастру. Уговорена накнада у виду доживотног издржавања представља извршење налога од стране поклонпримца и давања која нису еквивалентна вредности учињеног поклона. Карактеристика добротности код ове врсте уговора о поклону са налогом и даље постоји, стога што овај налог није накнада за примљени поклон, а да је тако говори и чињеница да је тај терет или налог био знатно мање вредности него поклон, с обзиром да је и тужилац навео да је друготужени само једном обишао ГГ од закључења уговора и да су тужени платили споменик за пок. ГГ, што је све утврђено током првостепеног поступка.

Наводи у жалби којима се указује да је тужилац током поступка доставио правну консултацију у писаном облику са адвокатом из Порт Сент Луиса од 22.11.2019. године, као доказ да пуномоћја нису оверена у складу са француским правом од стране овлашћеног лица, нису од утицаја, јер је тужилац сходно одредби члана 308 став 1 и 2 ЗПП био дужан да најкасније на припремном рочишту изнесе све чињенице потребне за образложење својих предлога, да предложи доказе којима се потврђују изнете чињенице, да се изјасни о наводима и понуђеним доказима противне странке, те је у складу са одредбом члана 314 став 1 истог Закона могао у поднесцима или на каснијим рочиштима, све до закључења главне расправе, да изнесе нове чињенице и предлаже

нове доказе, али само ако учини вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе, односно предложи на припремном рочишту. Међутим, тужилац на припремном рочишту није предлагао било какве доказе на околност валидности пуномоћја, осим указивања на датуме у преводу и пуномоћјима, што је првостепени суд током поступка утврђивао и проверавао. Стога, како је одредбом члана 214 ЗПП-а прописано да суд не узима у обзир чињенице и доказе који су изнети, односно предложени супротно ставу 1. овог члана, то је првостепени суд правилно оценио да је тужилац преклудирани у предлагању ових доказа. Осим тога, правна консултација са адвокатом, није доказ о постојању нерегуларности приликом овере пуномоћја, тим пре што тужилац, а ни сада пок. ГГ нису покретали било који поступак за оцену ништавости тих пуномоћја у Француској, што је тужилац током саслушања изричито нагласио.

Без утицаја су и жалбени наводи који се односе на постојање неблагодарности, с обзиром да је неблагодарност разлог за опозив уговора о поклону, а не разлог за ништавост истог.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да исти нису од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде, па их није посебно образлагао.

Правилно је одлучено и о трошковима парничног поступка, у ставу петом изреке ожалбене пресуде, с обзиром на то да је одлука о трошковима донета у свему у складу с одредбама чланова 150, 153 и 163 ЗПП.

Из наведених разлога, Апелациони суд је у смислу одредби чланова 390 и 401 тачка 2 одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Олга Арсовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић